

Statargården står i lågor

Det enda som behövde vattenbegjutas var en el-ledningsstolpe men den klarade sig även den, trots intensiv hetta från jättebrasan i Hummelstad.

24/3 1980
På tisdagen förändrades bybilden i Hummelstad. Då brändes den sekelgamla Staten vid Hummelstads gård ned till grunden och med i brasan var även ett gammalt vedskjul och den s. k. klockboden där gården i forna tider hade sin vällingklocka, som samlat så många generationer statare till tjänst och idogt arbete på gården.

Det var Domänverket som nu äger Hummelstads gård som lät Ankarsrums brandkår sätta fott på det hela och det kan tilläggas att det inte var något övningsuppdrag utan ett jobb som brandkåren får betalt för. Med från Domänverket vid den historiska brasan i Hummelstad var byggmästare Einar Johnsson, Koppetorp, Ankarsrum, som har hand om de många

byggnader som finns inom Tjusts revir och den som svarade för att allt skedde efter givna föreskrifter när det gäller legala bränder av den här typen var brandchef Bo Strömbäck, Ankarsrum.

Men Bo Strömbäck och hans man-
nar hade inga större bekymmer. Det var en idealisk dag för en brasa av den här sorten. Ett tjockt snötäcke som förhindrade all spridning av elden och vindstilla som gjorde att inga närliggande byggnader kunde komma i farozonen. Men en brandchef kan aldrig vara nog försiktig och därför drog man slangar till den en bra bit längre ned i dalsänkan belägna Långsjön där man tog upp en vak och såg till att slangarna upp till brandplatsen var fyllda innan

man satte eld. När det gällde själva huvudbyggnaden var det byggmästare Einar Johnsson själv som var "pyroman" och även om den gamla byggnaden var ganska fuktig — obodd sedan många år — och med läckande tak så blev det ganska god fyr och efter några timmar stod endast rester av de gamla murstökarna kvar.

— Bra jobb av brandkåren, var betyget från byggmästare Einar Johnsson och nu återstår endast att köra bort och jämna till det område där huset stått. Någon annan byggnation är inte aktuell på tomten utan det hela var en saneringsåtgärd. Man har inga möjligheter från Domänverkets sida att behålla alla äldre byggnader som finns och det kan bli aktuellt med flera liknande bränder.

Bland åskådarna till brasan fanns bl. a. Karl Johansson, Grönlund, som själv bott i Staten i 30 år, stenhuggare Folke Nilsson som bodde där ett par år under tiden han byggde sin villa i närheten och många andra Hummelstadsbor som i unga år lekt tillsammans med den tidens många statarbarn som bodde där. Tidningen har tidigare i en artikel redogjort för den gamla byggnadens sekelgamla historia så där finns inget att nämna nu.

Och de flesta som kom för att beskåda när det gamla minnesmärket över forna tiders idoga lantarbetare gick upp i rök och eld var nog ense med Domänverket om att det var en välbefogad saneringsåtgärd. Det finns andra och mindre kostnadskrävande minnesmärken över de människor som enligt Jan Fridegård arbetade i det tysta och dog lika tyst, som kan bevaras. Staten i Hummelstad var definitivt för dyrbar att sätta i stånd.

Den 24 mars 1970.

Här brinner den lilla byggnad som hade en ställning med vällingklocka på. Till höger syns en del av vedbodarna.

Här har även den gamla Staten börjat brinna.

Och nu är hela huset övertänt.

Gammalt hus men ändå
med vemod.

En murstock har
fallit.

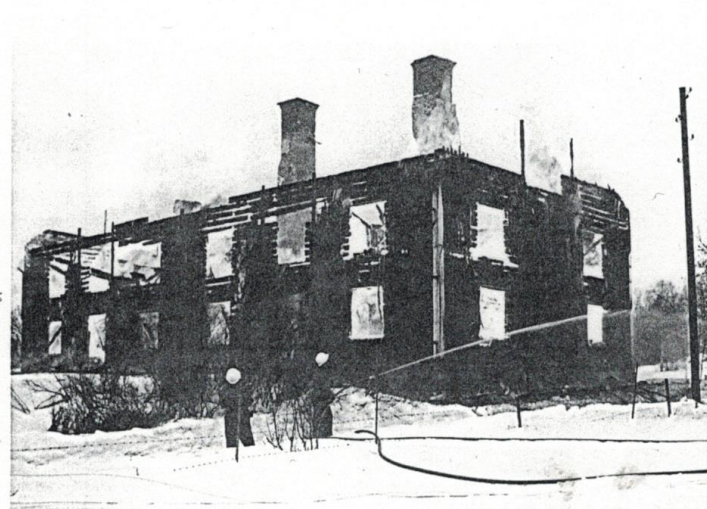
Nu har taket rasat i

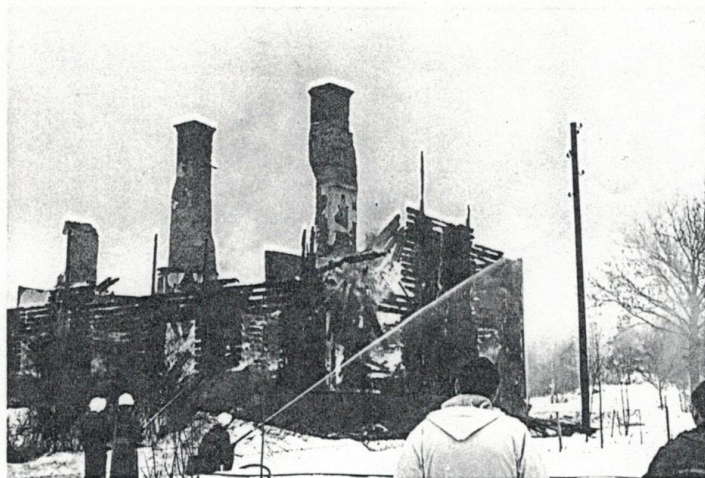
Nu är Staten inne
på sin sista timma.

Ännu gör timmer-
stockarna motstånd.

Nu börjar även de
ge vika.

Här har Staten gått
ner på knä, och drar
sina sista suckar.

Nu är Staten borta,
kvar lever endast
minnen från en över
100-årig epok.

Foto: Leif N.